

Şirin

Can Kurtaran
Bayram
Harşlığı!

Birsen Ekim Özen

Yazan: Birşen Ekim Özen
Resimleyen: Esra Ođunday Bakır

BİRSEN EKİM ÖZEN

Birsen Ekim Özen, 1969 yılında İstanbul'da doğdu. 1975 yılından bu yana da durmadan okuyor. Küçükken sadece kitapları değil kendisinden büyük kuzenlerinin çizgi romanlarını, halasının sakladığı elli yıllık mecmuaları, dönemin çocuk dergilerini, hatta gazetelerden yapılan kese kâğıtlarını bile okurdu.

Bir gün, "Acaba ben de yazabilir miyim?" diye sordu kendisine ve bu merakla başladı işe; yazdı, yırttı, karaladı... Sonunda ilk kitabı çıktı. O günden bu yana sadece okumuyor bir de yazıyor, yazıyor, yazıyor...

Kızı Başak, oğlu Alp ve eşi Erkan'la İstanbul'da yaşıyor, öğretmen olduğu için her gün okula gidiyor ve yazmaya devam ediyor.

Dileği, hikâyelerinin hatırlandıkça gülümsetmesi...

İÇİNDEKİLER

BAYRAM GELDİ HOŞ GELDİ	5
KEŞKE DEMEK ZORUNDAYIZ	10
GÜÇLÜ TEMİZLEYİCİ	27
HARİKA BİR BAYRAM SABAHI	35
İLK ZİYARET	54
TOPÇULAR- YALOVA FELAKETİ	57
ANNEANNEMİN MUHTEŞEM BAYRAMI.....	72
BAYRAMIN ARDINDAN	87
ETKİNLİKLER.....	90

BAYRAM GELDI HOŞ GELDI

Öğretmenimiz bu sabah okula kocaman hasır bir sepetle geldi. Sepetin içi peçeteler ve kurdeleler kullanılarak hazırlanmış keselerle doluydu. **“Bu da ne ki acaba?”** diye düşündüm. Herkes de benim gibi düşünüp dile getirince sınıf bayağı karıştı. Öğretmenimiz de susmazsak bunların ne olduğunu açıklamayacağını, hatta eve geri götüreceğini söyledi.

Biz de doğal olarak hemen sustuk. Merakla öğretmenimizin açıklamasını dinledik.

Birkaç gün sonra bayramdı. O gün de okulun son günü olduğu için öğretmenimiz bize şimdiden küçük bayram keseleri hazırlamış. Son derse kadar beklememizi söyledi. Biz de keselerin içinden ne çıkacağını meraktan çatlayarak hayal ettik.

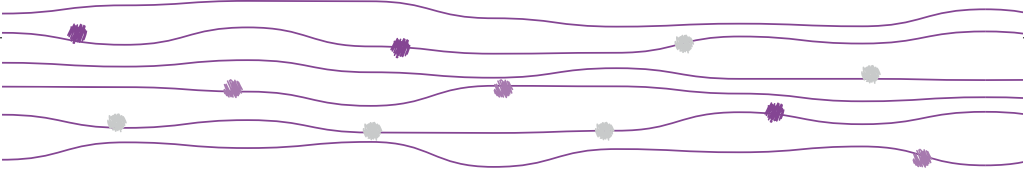
Ders sonrası öğretmenimiz hepimizle bayramlaşırken keselerimizi de bize verdi. Keselerin içinden çikolata, şeker, yer fıstığı ve üzerinde çok tatlı resimler olan bir not defteri çıktı.

Bayram boyunca yaptıklarımızı bu deftere yazabilecek ve en çok sevdiğimiz şeyleri sıralayabilecekmışiz. Harika bir fikirdi! Çünkü bayramları da, anlatmayı da çok seviyorum!

Bazı bayramları okulda kutluyoruz. Okul süsleniyor, törenler yapılıyor. Çok eğlenceli oluyor. Bazılarını evde kutluyoruz. O zaman da büyükleri ziyarete gidiyoruz. Börekler, tatlılar ohhhh!.. Üstüne bir de bayram harçlığı geliyor! Daha ne olsun!

Ben çokook eskiden yani bundan taa bir sene öncesine kadar bu iki bayram çeşidini çok fena birbirine karıştırıyordum. Bazı bayramlarda neden harçlık almadığımızı anlayamamış, bunu da içime bir türlü sindirememiştim.

23 Nisan denilen ve tamamen çocukların olduğu söylenen bayramda neden bayram harçlığı yoktu mesela? Ya da Ramazan Bayramı denilen ve nefis tatlılara ev sahipliği yapan bayramda neden şiir okunmuyordu? Şiir okunsa çok da güzel olurdu, pek de güzel olurdu. İşte bu düşüncelerle **Ramazan Bayramı**'na özel bir şiir yazdım.

Sanki her tarafta var bir düğün
Çünkü en tatlı, en şeker gün
Bugün Ramazan Bayramı
Hep neşeye boğuyor insanı

İşte bugün tatlılar yapıldı,
Bayram harşlıkları dağıtıldı,
Bugün Ramazan Bayramı
Hep neşeye boğuyor insanı

Öğretmenimiz yazdığınız şiirler güzel mesaj versin ana duygusu olsun der. Ben de hem ana duygulu hem de mesajlı şiir yazdım. Mesajım, tatlı ve harçlık kısmını unutmasınlar diye büyüklere, ana duygu da tatili çok seven bana. Çünkü bayramlarda okullar hep tatil olur.

KEŞKE DEMEK ZORUNDAYIZ

Tatil bugün başladı ama bayrama daha iki gün var. Annem temizlik yapıyor, babam da bayram için yiyecek içecek alışverişinde. Ben ise çok sıkıldım çünkü annem temizliğe yardım etmeme izin vermiyor. “Sıkıntıdan patlıyorum.” diye tam ağlayacakken kapı çalındı. Hemen kapıya koştum. Kapıları hep dikkatle açarım. Çünkü annem yabancılara kapıyı açmamam gerektiğini söylüyor ama ben kapıyı açmadan arkasındakinin yabancı olup olmadığını anlayamadığım için -kapıların arkasını gören gözlerim yok- kapıyı açıp dikkatle gelene bakıyorum. Yabancı mı, tanıdık mı, diye... Bu sefer de kapıyı araladım ve kapının

arkasındakinin bir değil birçok tanıdaık kişi olduğunu görünce sevinçle yerimde zıpladım. Gelenler Lokum, Hombili, Salim, Fisto ve Volkan'dı.

– **Şirin, dıŐarıda oynamaya gelsene!**

Hemen koŐup bu muhteşem haberi anneme ilettim. Annem bu habere çok sevindi ama her zaman olduğu gibi bir sürü de Őey tembih etti:

– **Gürültü yapıp insanları rahatsız etmeyin. Sakın uzaklara gitmeyin...**

...ve daha böyle neler neler. Hepsine **“tamam”** dedim ve ayakkabılarımı giyerek kendimi dıŐarı attım ama bu sefer de annem elime akŐam kırılan minik tabureyi tutuŐturdu.

